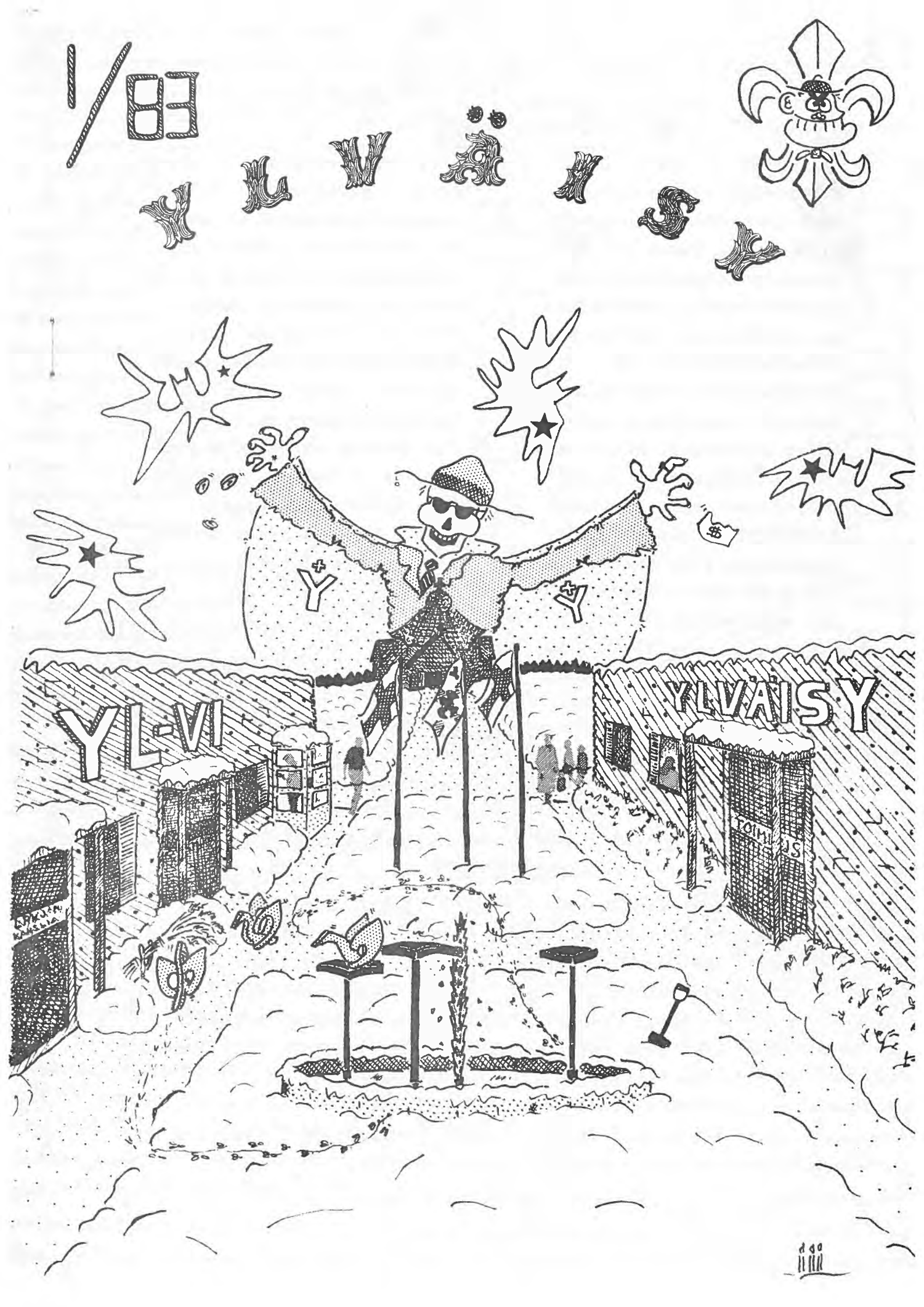
1/83
YLVÄISY
YL-VI
YLVÄISY

Päivoitukset

A

* Hói kaikki ylvähät Yl-Vit: huivimerkit saapuneet. Saatavilla nuorisotoimistosta (n) 6 mk kpl. Komia on!
* Huomio vanhemmat! Löytyykö keltään vanhoja tarpeettomia huonekaluja: sohvia, nojatuoleja, pöytiä jne... Ottakaa heti yhteys Vesa Mäkiseen puh: 480429. Vaeltajat sisustavat koloa ja kaikki huomioidaan ja maksetaan, jos rahat riittää. NOUDETAAN ja huom: lahjoittaminen on ylen jaloa (lahjoittajan nimi kaiverretaan ko. esineeseen).
* Vaeltajien ensi kesän Tanskan reissulle mahtuu vielä. Työntekokin alkanee kohta, joten hurry up.

B

* Seppäsen muotokuvia on ilmestynyt ilahduttavasti kolon seinälle, pitäkääpä ne ehjinä. Samantein te verbaaliset lahjakkuudet voisitte keksiä lpk:lle laulun tai huudon. Nekin voi toimittaa kolon seinälle ja miettikää vielä millainen olisi lpk:n laulukirja (sisältö ym.).
* Jos omistat repäiseviä partsakuvia ja haluat niitä lehteen, toimita ne mappiin. Tuo ne negoina, jotta ne voi tehdä painokelpoisiksi.

Terveiset Ylläkseltä

YLÖJÄRVEN VIITTAVELJET RY:n JÄSENJULKAISU

TOIMITUSKUNTA

Kari Röyskö
piirrokset jne.
34110 Lakiala
puh: 49217

Olli Kolkka
päätoimittaja
as. 5C16 3430
Ylinen, puh: 49216

Levikki: 140 kpl Painopaikka: Ylöjärven srk-talo

LPKJ: Juha Seppänen...481442
APUL: J-P. Pispa.....480006
KALUSTO: V. Mäkinen....480429
SAMPO: Olli Tyrkkö....480236

Ylöjärven Viittaveljet RY
PL 2
33480 Ylöjärvi 2

P Ä I V Ä K Ä S K Y J Ä

Partiointikevään tässä viheessa alkaakin jo lippukuntiemme kirkkopyhä kummitella. Kirkkopyhämmehän on 17.04. viihtyisässä seurakuntamme kirkossa Jumalanpalveluksella, jonka yhteydessä on lupauksenantotilaisuus. Sen jälkeen se sitten alkaa. Niin että mikä? No lippukuntien ja vanhempainneuvoston partionomaiset, ei vaan omaiset, vaan partiolaisten markkinat. Vanhemmat tekevät lihasoppaa kirkko- ja markkinaväelle, joten voit tyystin unohtaa sen sunnuntain aamupalan kalanmaksaöljyineen päivällisestä puhumattakaan ja keskittyä nauttimaan muun muassa täyteläisen vivahteikkaan lihasopan hienoista aromeista. Jokaisen ylviläisen, sudenpennusta ylvin ritarilliseen johtajaan asti on kiikutettava kaikki lähitutta-vat, sukulaiset, ystävät ja viholliset lähimmän sadan kilometrin tuntumasta meidän markkinatapahtumaamme. Tämä ei ole leikinlaskua vaan todellista totta. Että mitäkö vartiot, laumat ja veltajat tekevät? No niin. Sieltä tulikin oikea kysymys, eli nyt päästiin aiheeseen.

A I H E E S T

Kukin vartio, lauma ja vaeltajat+ritarilliset partionjohtajat tekevät yhdestä kahteen rahankeräysjuttua markkinatyylisesti. Hommaavat porukalla tarvikkeet ja hoitavat oman juttunsa alusta loppuun. Röyskön Kari on johtajaneuvoston suosiollisella avustuksella laatinut vihjeluettelon siitä, mitä voisitte tehdä. Luettelo on ohjeellinen, joten voitte keksiä itse lisää ja juuri teidän ryhmänne vartalolle sopivan juitsun. Suunnitelmat on oltava valmiina viimeistään 25.03. mennessä. Siis te olette siihen mennessä ilmoittaneet osaston johtajalle, vj:t Kuutiollille ja laumanjohtajat Kuutiminnalle, mitä teidän vartio tai lauma meinaa tehdä. Valmistelutöitä tullaan tekemään, joko 16.04. illalla tai sitten 17.04. kirkkopyhänä aamulla klo: 08.00. Esivalmistelut hoidetaan tietysti laumoissa ymv. ja kotosalla, aivan miten asiat vaativat.

Juha-setä

YLÖS

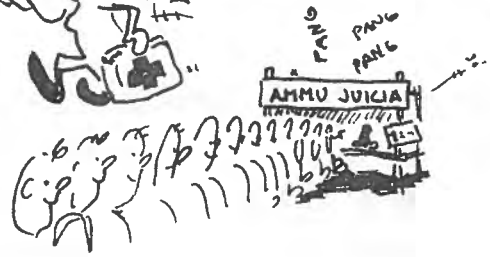

PIDETÄÄN PARTIOLAISTEN
KIRKKOPYHÄNÄ 17.4. SEURIKSELLA.

TÄMÄN JOHDOSTA TULISI (PITÄÄ)
KARTIOIDEN, LAUMOJEN JA VAELTAJIEN

IDEOIDA JA TOTEUTTAA ERILAISTA
OHJELMAA TAPAHTUMAA VARTEN.
PARTIOLAISTEN VANHEMMAT,
SEKÄ MYÖSKIN MUUT IKÄLUOKAT
OVAT TERVETULLEITA TÄHÄN
"RAHAT POIS"-TEMPAUKSEEMME.

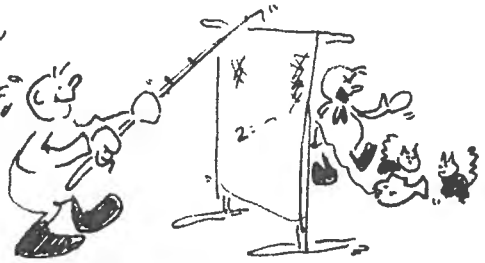

T. JOHTAJANEUVOSTO

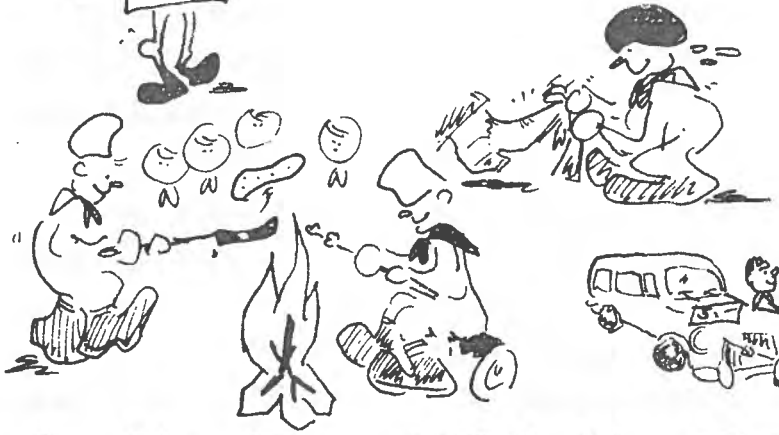

MARKKINA

TÄMÄ ON HAASTE KAIKILLE

ONKO BODYA? ENTÄ TSEMPPISTÄ?

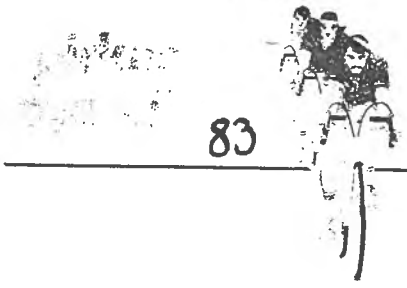

Haastan Ylvilāiset
Pirkkaa pyöräilemään
5.6.-83 sunnuntaina.
Matka on 132 km
Etenkin vaeltajat!

Tässä joitain tietoja:
(tarkemmin VI PP-vihossa, saatavana esim. Sokoksen urheiluosastolta ym.)

- Osallistujat numeroidaan ilm. järj.
- lähtöruutuun ½ tuntia ennen lähtöä
- Maksut: 28.2. saakka 60:- om!
  1.3.-30.4. saakka 80:-
  1.5.-31.5. saakka 100:-
- Arvotaan palkintoja, pp-mitali + tarra numerolappua vastaan
- Huolto: hyvät murginat, tarkastettua kuntojuomaa, tekninen huolto hoituu 10 auton voimin mm. ylöjärven pyörä ky.
  lääkintähuolto: lähtö, maali, huoltoasemat
  Viimeisen lähdön jälkeen henkilöhuolto auto purkaa huollon ja hoitaa keskeyttäneet.
  Huolto sisältyy maksuun, paitsi osat.
  Sauna ja uinti Tamp. uintikeskuksessa, lippu osanottonumeroa vastaan hallilta.
- Ilmoittautumis pankkisiirtoja: Sokos ja stokmann urh. osast. urheiluruutu, Urheilujärvinen, kesport Nuumminen.
- Lähtöajat: 8.00 → (num. 151-500), 8.15 (501-900) jne.....
  VIIME VUONNA YLI 4000 osanottajaa!
  (Suomen suurin!)

LÄHTÖ MAALI JÄÄKALLI TAMPERE

P.S. Jokainen ajakoon kuntonsa mukaan, ei henkensä edestä!

Kerro numerosi, kun saat: Olli Kalkka

ERÄTAITO I

22.-23.1.1983

Eli neljän YLVIläisen(Kari,Tumppi,Pepe&Tero),yhden Amerikkalaisen ja n. kolmenkymmenen Tamperelaisen seikkailut Rajalan Kümpällä.

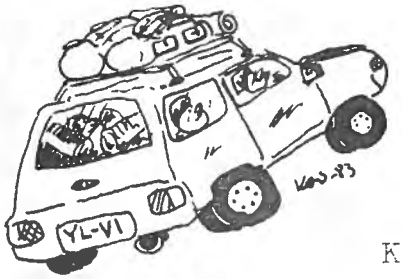

Aamulla varhain lähdimme kololta kohti Rajalaa.Loppumatkasta automme kuitenkin hukkui lumeen ja saimme kävellä perille.

Kümppä vaikutti kuitenkin autiolta,joten lähdimme korsulle,josta löytyikin jo IHMISIÄ.

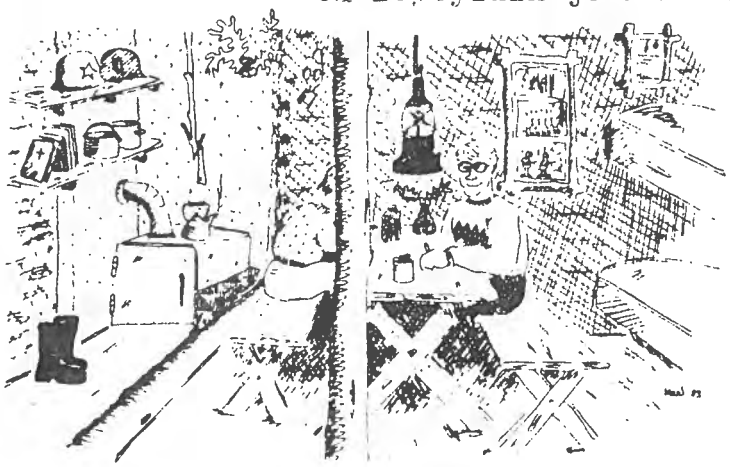

Noin tuntia myöhemmin palasimme Kümpälle juuri parahiksi seuraamaan ET:n pystytys näytöstä.(Avajaisiin olimme tietysti myöhästyneet)

Seuraavaksi pystytimmekin jo oman Louteemme.Saimme myös ryhmäämme kurssille osallistuneen Amerikkalaisen:Paul:in.(huhut YLVIen erinomaisesta kielitaidosta ovat ilmeisesti laajalle levinneitä)

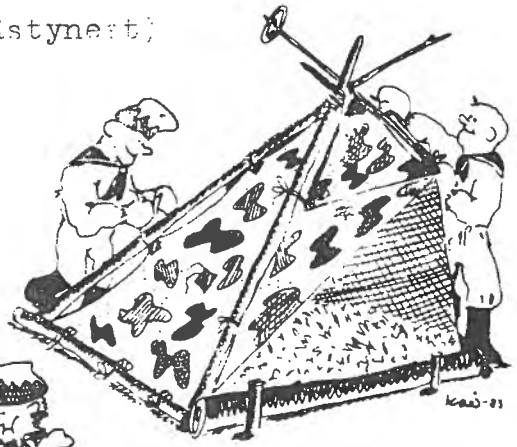

Alkoi kurssin koulutus ohjelma:kiersimme koulutuspisteillä,joilla puhuttiin mm. nuotion sytytyksestä ILMAN tulitikkuja,paleltumista,ilmansuuntien määrityksestä,karttamerkeistä ja-koordinaateista.Lisäksi olimme mukana pystyttämässä Lappalaisten kotaa.

Ruokaa jaettaessa jouduimme selvittämään, ettei vertaus kahdesta leivästä ja kolmesta kalasta tepsinyt YLVEIHIN.Viimein saimme vatsamme täyteen.

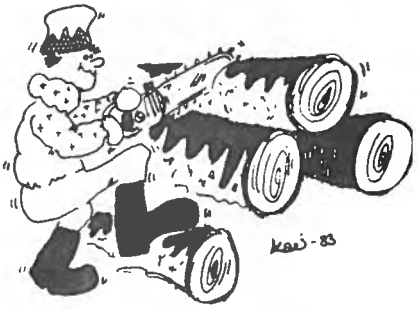

Koulutus jatkui ruokailun jälkeen:aluksi teimme lumiluolaa ja sahasimme puita. Loppukoulutuksen jätimme väliin ja väsäsimme louteellemme rakovalkean,joka syttyi ERINOMAISESTI.

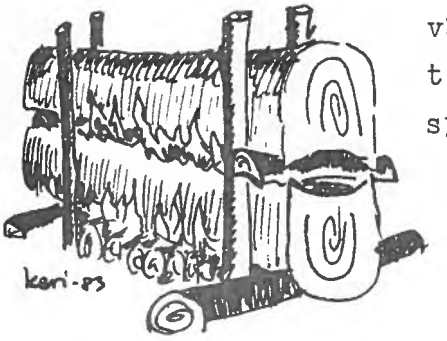

Kauaa emme kuitenkaan ehtineet liekkien lämmöstä nauttia,sillä iltaohjelma alkoi.

Iltaohjelmasta vastasivat lähinnä Kalevan Karhut, hyvällä menestyksellä, tosin itse esiintyjät huvittivat yleisöä enemmän kuin heidän vitsinsä.

Puolen yön jälkeen palasimme louteelle ja sytytimme rakovalkean uudestaan.

ERÄTAITO I

Aamulla heräsimme huurteisessa louteessa ja sytytimme nopeasti nuotion.

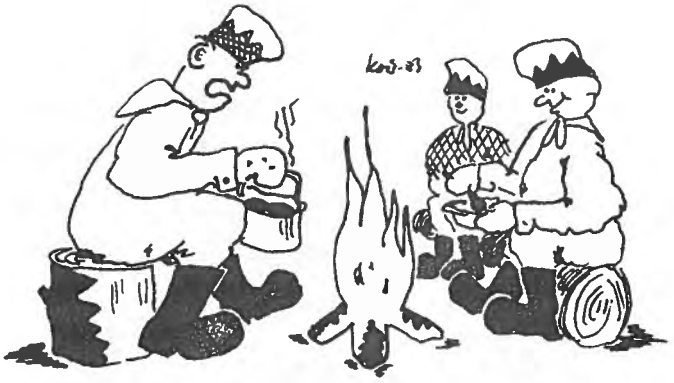

Ohjelmassa oli 5:den kilometrin suunnistus lenkki HIIHTÄEN,meillä tosin ei sattunut olemaan suksia mukana((kaikilla muilla oli)),joten kävelimme,mutta ensin SYÖTIIN.

Tulimme kävelyltä parahiksi SYÖMÄÄN.Senjälkeen purimme leirin.

Sunnuntain koulutukseen kuului mm. suksikelkan tekoa,erilaisten valaisimien käyttöä,kaikenlaisia arviointeja,suksen voitelua sekä ERÄ-ruokiin tutustumista.Saimme myös terottaa kirveemme, joka oli hukassa.

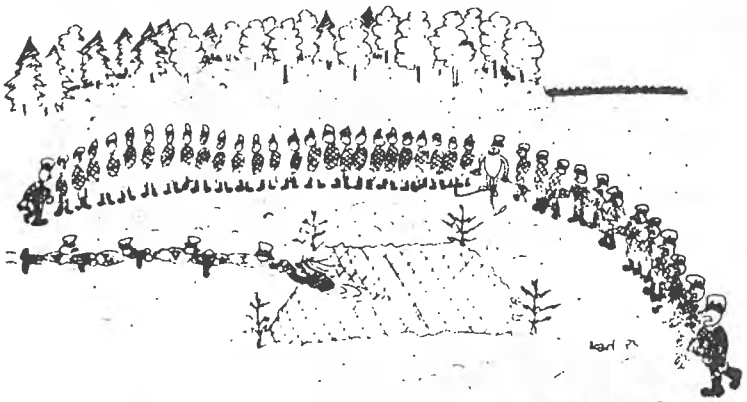

Kurssin päätösohjelmassa oli mikrokuitu-tuotteitten esittelyä ja PELASTUSHARJOITUS,jonka YLVI ripeällä toiminnallaan VOITTI:

Lopuksi saimme vielä lähes sata kurssimonistetta, ja ERÄ-1:n huivin..

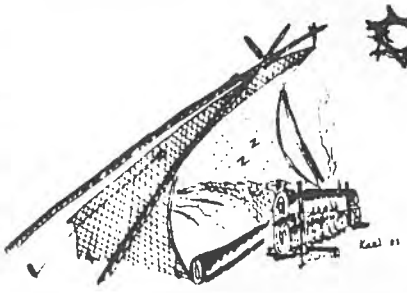

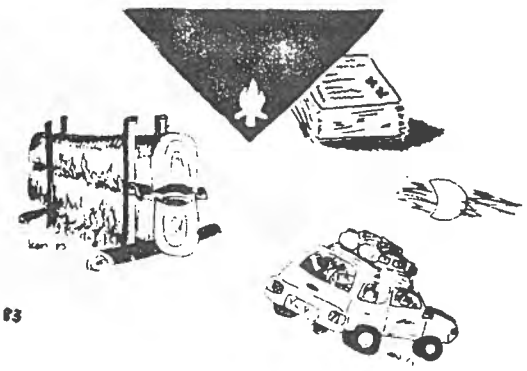

Kari Röyskö

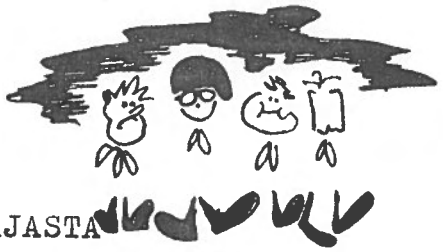

OTTEITA HAUKKAVARTION PÄIVÄKIRJASTA

akana, jolloin Jussi-Pekka Pispa oli vj. ja Kuutiolli avj.

14.10.77 kokous. Paikalla: Matti Eskola, Pekka Paukkunen, Tapio Turpela, Pasi Rainio, Petri Hautakangas, Olli Tyrkkö ja Jussi-Pekka Pispa.

Tällä kertaa emme lukeneet alkuhartautta eikä tämä kerta ollut muutenkaan tavallinen, koska seurakuntatalolle oli tullut entinen ja kokenut partiopoika. Hänen nimensä oli Yrjö Seppälä. Hän kertoi meille partiosta ja siitä mitä oli itse koenut. Sen jälkeen leikimme ääni-kimiä ja pantomiimia, jossa toiset esittivät määrättyä tapausta ja toiset koettivat arvata mitä he tekivät. Lopuksi vielä pelasimme pingistä ja luimme rukouksen veljespiirissä.
Joni Laine

29.09.78 kokous. Paikalla: Jonte, Basso, Juspe Pete ja Tapsa. Aluksi kuuntelimme levyjä. Sen jälkeen puhuimme Uudestatestamentista ja luimme sitä. Sitten menimme ulos pelaan jalkapalloa tyttöjä vastaan. Sen jälkeen menimme koloon ja keskusteltiin pyhän retkestä ja mukaan tulevista tavaroista. Lopuksi kuuntelimme levyä ja rukoilimme veljespiirissä.
Tapio Turpela

24.11.78 kokous. Paikalla: Juspe, Jonte, Tapsa, Passo ja Pekoni Aluksi tutustuttiin vuoden -78 ohjelmistoon sitten lähdimme ulos ja kannoimme Juspea ja pikku lapsia ahkiossa. Sen jälkeen menimme sisään ja aloimme laulella. Lopuksi luimme herransiunauksen veljespiirissä.
Pekka Paukkunen

15.12.78 Kokous (pikkujoulu) Paikalla Jonte, Basso, Pekoni, Pete, Juspe, (oka) ja Tapsa.
Aluksi jokainen luki kolme jaetta joulu evankeljumista. Sitten kerättiin lahjat muovipussiin ja kuunneltiin jotain levyö sitten jaettiin lahjat.
Sen jälkeen kutsuimme Tyttö vartion "Hukku Dicoon" yäk Kun tyttöt olivat lähteneet siivosimme kolon ja luimme Isä meidän veljespiirissä
Tapio Turpela

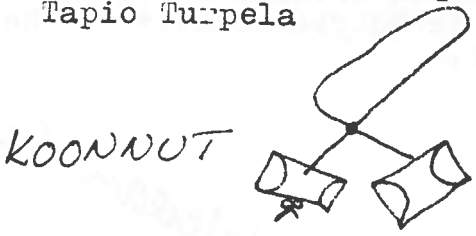

10

Täällä Seinäjoki
Partiolaisia on; tulee ja menee -ja pitää kovaa melua.
Lippukuntamme (=KA SU TY ≠ teidän lippukunta) agenttikopla kävi Seinäjoella ottamassa selvää Tampereella liikkuneesta huhusta, että siellä muka tapahtuisi jotain partiomaista 14.-16.83.

Koska tietoihimme ei ole leijunut huhuja, että teikäläisiä olisi tilaisuudessa ollut, niin olemme päättäneet valottaa teitä.

Huhussa oli kuin olikin perää ja niimpä iskujoukkomme joutui keskelle Sanan Päiviä ja lunta (=talvea jo 14.1!!!!) Epäuskoisille Tamperelaisille julkituotakoon myös, että noilla aakeilla laakeilla oli myös laskettelurinne(tosin kotitekoinen, mutta nousee kuulemma joka kesä yhtä paljon, kun muualla kaivellaan kuoppia...)

Päivien järjestelyssä oli havaittavissa jonkinasteista tekemiikan petollisuutta. Ohjelmien järjestelyssä varsinkin illallis sellaisten liikunnallinen puoli oli painotettu. Ruokajärjestely oli kiitettävä (äitivartio huom!)tosin ei kaikkien lempiruokatoivomuksia pystytty jostain kumman syystä toteuttamaan.

Kaupungin partiotoiminta on kohtalaisen virkeätä ja pohjalaismaista (ei tosin voita Hämettä) ja erityisesti jäi mieleen äitivartion ja vanhempain neuvoston uhrautuvuus ja valvova silmä (yölläkin)

Itse kaupungista jäi pääasiassa yöelämän pohjalta tyydyttävä kuva. Kaupungissa on jopa 3 elokuvateatteria (tosin vain yksi testattu) ja ainakin kaksi monipuolisen valikoiman omaavaa grillikioskia,,, Koulukaupunkina Seinäjoki on hyvin varustettu(ainakin 5 autokoulua) JUna- ja linja-autoasemalle on kartan avulla kohtalaisen helppo löytää , mutta muuten kaupungin pohjakaava on hmmmmm ns. sotkuinen, mikä huomattavasti vaikeutti salaisen agenttiemme tarkkailua.
Yleisesti ottaen Seinäjoki vaikutti rauhalliselta, (tosin pohojalaaaselta kaapungilta), eikä minkäänasteista maanalaista (?) toimintaa ollut havaittavissa.....
vaikka yksityisyritteliäisyys mm. edellämainitun laskettelumäen ja tekojärventapauksissa herättääkin vahvoja epäilyksiä.

Kaleean Suuntatytöt

Katti

YLVIT YLÄKSELLÄ

ELI

MITÄ TALVILEIRILLÄ TODELLA TAPAHTUI :

AJANKOHTA ja PAIKKA 25.2.-4.3. 1983 jKr Luosun kämppä
Mukava oli YLVI:stä PJ Minna Tyrkkö, Vesa Siren, Tuomo Pispa, Volle Pylkkänen, Terho Virtanen, Mika Selin, Marko Selin, Petri Hautakangas, Mika Mersky, Petri Borg, Hannu Mikkola, Joni Nykänen, Tero Hannula, Antero Röyskö sekä urheat johtajat : PJ ALPKJ Jussi-Pekka Pispa
PJ PPOJ SAMPO Olli Tyrkkö (textissä "minä")
Meidän lisäksemme mukana oli Kalevan Karhujen johtajina Unto Giss l. Unski ja Kari Lahtinen ynnä epälukuinen määrä muita Tampereen partiolaisia eri lippukunnista.

Leirimme oli onnistunut ja mieliinpainuva kokemus. Leirihenki oli korkealla ja tuloksiakin syntyi. Muun muassa loppusuorituksia suoriteltiin ahkerasti ja suksilla sujuteltiin kauniissa maisemissa edessun takaisin. Kehumista kyllä riittäisi, mutta palstatilaa ei, joten mennäänpä leirin varsinaisiin tapahtumiin, jotka esitän tässä eräänlaisen päiväkirjan muodossa.

PERJANTAI 25.2.

Kokoonnuimme kaikki (Ylvit) seurikselle odottelemaan Tampereen evlutseurakuntien kleinbussia, jonka piti viedä meidät linja-autolle. (miten vain vaikeammaksi tulee) Kyyti oli myöhässä, kuten odottaa sopikin. Ahtauduimme kuitenkin lopulta kaikki klaippariin ja pariin henkilöautoon ja pääsimme kuin pääsimmekin Tampereelle ajoissa.

Karhujen kololta lastasimme kyytiin (siis bussiin) kaikki mahdolliset ja mahdottomat kamat sekä tietysti tamperelaiset osanottajat. Nimenhuudon jälkeen pääsimme matkaan.

Matka taittui joutuisasti ja videopelien lainaus ja varsinkin vuokraus oli vilkasta. Eikö kukaan voisi keksiä videopeliä, joka ei piipitä ?? Muuramen Essolla kohtasimme toisen linja-auton, joka myös oli matkalla Lappiin. Se oli täynnä tuttuja tyyppejä ja tuulilasissa luki: TILAUSAJO YLÖJÄRVI
Ratissa oli itse Eki Myllymäki ja kyydissä Ylöjärven seurakunnan kerhonjohtajia ym porukkaa matkalla Pyhätunturille.

Heidän bussinsa jäi kuitenkin kuin seisomaan, kun meidän kuski antoi kenkää.

Joku ajattelematon perusti osakeyhtiön ja osti pari kasettia. Niitä kuunneltiin noin kymmeneen kertaan jo menomatkalla. Illan pimetessä vähitellen ohitimme hirvikolarin uhrin, jota poliisi parhaillaan teurasti. (kyseessä oli hirvi) Höyryävä suolikasa valkoisella hangella ei oikein käynyt yksiin takapenkin tyttöjen käsitykseen kauniista maisemasta ja niinpä he istuivatkin kappaleenmatkaa hiljaa ja valkoisina.

Myöhemmin iltayästä himmennettiin bussin sisävalot ja V l-le ja Hanski saattoivat pelata videopelejä onää taskulampun valossa. Kävihän se niinkin.

Saavuttuamme Kemiin alkoi löpä olla loppumaan päin ja kuski alkoi kummeisesti etsiä huoltoasemaa. Kun porukka sitten heräili kuka milloinkin alkoi syntyä väärinkäsityksiä siitä, oltiinko Ruotsin vai Suomen puolella, varsinkin sen jälkeen, kun ylitimme saman sillan jo toiseen kertaan. Joku ehdotti kompromissiksi Norjaa. Lopulta syntyneen tilanteen ratkaisi eräs alkuasukas, joka selvällä suomen kielellä opasti meidät lähimmä automaatin luo.

LAUANTAI 26.2.

Saavuimme lopulta varhain aamusta kämpälle. Kuskimme yritti parhaansa mukaan viedä kinoksen tien varrelta mukana pihaan asti, mutta ihmeiden ihme: pääsimme ehjänä perille.

Suojasäästä lähteneiden leiriläisten ulosmenoa oli hauska katsella. Ulkolämpötila kun oli -27°C. Työ lämmitti kummasti eivätkä ahkerat palelleet ollenkaan niin paljon kuin ne, jotka jäivät linja-autoon istumaan.

Teimme pika pikaa puita ja lämmitimme uunit joka huoneessa. Juspe meinasi ratkaista lämmityksen kertakaikkiaan. Hän asensi kaasupulloon lamppua kynttilän valossa. Ilmeisesti venttiili ei oikein pitänyt, sillä kohta parin metrin lieskat löivät kattoon. Tilanteen ratkaisi Karhujen pomo, Unski, joka nappasi palavan pullon ja juoksi sen kanssa pihalle. Eteisessä hänen oli jo pudotettava se, mutta hän sai vielä potkaistua sen ulos. Operaatio maksoi hänelle palaneet kasvot ja otsahiukset.

Palava pullo putosi kuitenkin ovelta puisten portaiden alle. Palo oli sen verran pahassa paikassa, että sitä ei saatu talttumaan ennenkuin Juspe tyhjensi linja-auton vaahtosammuttajan sen päälle. Kohtalaisen jälkitarkkailun jälkeen havaitsimme asian loppuun käsitellyksi. Ratkaisevasta osastaan huolimatta Unski selvisi suhteellisen lievillä vammoilla.

Vähitellen alkoi vedenhaku ja ruuanlaittokin luonnistua. Vedenhakua hidasti se, että kaivossa vesi oli niinkin matalalla, ettei ketju riittänyt ja saunan vieressä oleva puro oli jäässä pohjaa myöten. Lamiaisen jälkeen voideltiin sukset ja lähdettiin kohti Yllästä. Matkalla näimme muun muassa aidon valkoisen poron. Ylläkselläotimme sukset bussin tavaratilasta ja jakaannuimme kolmeen porukkaan. Hiiren johtama porukka lähti hiihtäen takaisin kämpälle, kun taas Juspen porukka lähti valloittamaan Yllas-tunturia. Samoin teki kolmas porukka, mutta heillä oli laskettelusukset. Minä olin mukana Juspen ryhmässä.

Lähdimme hiipelöimään suhteellisen paljasta ja jyrkkää tunturin rinnettä ylöspäin. Matkalla opimme ymmärtämään mitä merkitsee voiteluvoide. Tunturin laella oli tuulista, mutta maisemat olivat upeita. Heilutimme Pyhätunturilla oleville kerhonjohtajille, mutta eivät taineet nähdä. Lähdimme miltei saman tien laskeutumaan pohjoisrinnettä alas. Tuuli oli kova ja lumi jäistä. Niinpä näimme sarjan mitä persoonallisimpia kaatumatyylejä.

Saavuimme reilusti onnenmuita hiihtokeskukseen ja käytimme aikamme löhöilyyn ja mässäilyyn kuten neippaiseen erähenkeen kuuluukin. Laskettelijoita saimme odottaa pitkälti yli määräajan, sillä hissien pysähtymin n oli ylittänyt heidät ja he joutuivat kävelemään puolesta välistä huipulle päästäkseen pohjoisrinteeseen, jonka juurella bussi odotti. Anterolla kävi sen verran huono tuuri, että hän tuli vuokranneeksi sukset väärältä puolelta ja hän joutui kävelemään Koko Suomen pisimmän laskettelurinteen ylös ja toista puolta alas. (OIKAISU: tekstissä mainittu pohjoisrinne on tietysti etelärinne! pahoittelen)

KUn lopulta päästimme kämpälle olivat perunat kiehuneet jauhoisiksi, mikä tietenkään ei ollut kokin vika, kuten hän auliisti meille ilmaisi. Ruuan jälkeen oli ohjelmassa saunomista.

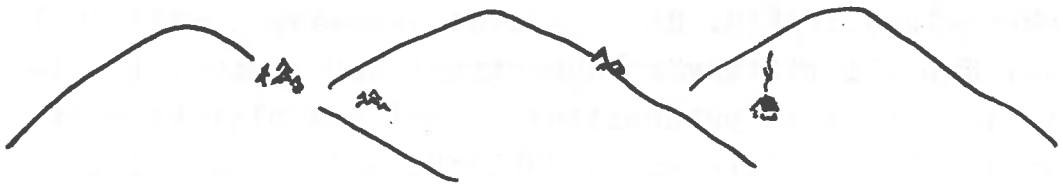

14 SUNNUNTAI 27.2. (4.)

Aamu alkoi aikaisin herätyksellä ja aamupuurolla. Tiskauksen ja suksien voitelun jälkeen pakkauduimme linja-autoon ja ajauduimme pohjoisrinteen (sen oikean) hiihtokeskukseen eli Ylläksen vanhalle puolelle. Sieltä lähdimme taas ryhminä. Juspen johtama porukka lähti valloittamaan Kesänki-tunturia. Me muut valitsimme Kota-Majan ladun. Matkaa meille siunaantui 14 km mennen ja 9 tullen. Kota-Maja paljastui eräänlaiseksi hiihtokeskukseksi. Nimensä se saa pihaan turisteja varten tehdystä suuresta kodasta (rakennettu laudoista). Porukka oli matkalla jakaantunut voimiem ja voitelun mukaan ja niinpä saavuimme Kota-Majalle melkolailla eri aikoihin. Kaikki kuitenkin löysivät perille.

Palattuamme linja-autolle saimme kuulla kummia. Vesa ja Antero olivat matkalla tavanneet poron, joka oli säikähtänyt kelpo ylvejä niin paljon, että se raukka täytyi lopettaa (vai johtuikohan se siitä että se oli jo loukkaantunut). Joka tapauksessa pojat saivat matkamuistoja ilmaiseksi.

Sää oli koko sunnuntain mitä ihanin ja illalla saimme vielä ihailla hohtavaa täyskuuta pakkaskirkkaalta taivaalta. Jostain kumman syystä nukkumaanmeno viivästyi. (kun pomot on poissa, hyppii Hiiri pöydällä)

MAANANTAI 28.2.

Myöhäisen nukkumaanmenon takia myös herätys viivästyi hiukan. Se ei ollut kuitenkaan kovin suuri menetys, sillä sää oli pilvinen ja sakea. Kämpälle jäivät I-luokan suorittajat tekemään lumiluolaa pihassa olevaan kinokseen. He kieltäytyivät kuitenkin nukkumasta siinä.

Hiihtely oli hajanaista pyrähtelyä lähinnä lyhyitä lenkkejä hiihtokeskuksen lähimaastossa sään parantumista odotellen. Laskettelukin oli sumussa ja usvassa hengellään laikkuristä, mutta henkilövahinkoilta säästyttiin. Materiaalivahinkoja sen sijaan kyllä sattui. Juspe tutki aurinkolasitelinettä hieman liian innokkaasti (kaikki ei pyöri sittenkään). Seurauksena oli vähän holinää ja paljon kirouksia. Myyjä ei oikein tahtonut uskoa Jusnen selityksiä partiovakuutuksista ja niinpä Juspe osti siniset yksilinssiset peililasit täyteen hintaan.

Kämpälle palattuamme innostuivat tulevat laketteljat kokeilemaan lasketteluvälineitä. He lupasivat seuraavana päivänä lähteä mäkeen. Kun oli riittävästi hämärtynyt kokoonuimme läheiselle aukiolle pelaamaan potenssipalloa eli eräänlaista käsipalloa. Lunta oli puolireiteen ja sähkinki oli kova. Voitto ratkesi kuitenkin lahjonnalla tai jollain muulla kieroilulla,

sillä ei minun joukkueeni muuten olisi hävinnyt. Tuomarina toiminut Kari katkaisi lopulta pelin yleisen turvallisuuden nimissä ja raahauduimme takaisin kämpälle. Illan muu ohjelma sujui saunomisen ja lättyjenpaiston merkeissä.

TIISTAI 1.3.

Urheat urhomme olivat luvanneet lähteä mäkeen ja koska ei oltu arkalasta kotoisin, he myös pitivät sanansa. Opettajina toimi[redacted] Pirjo ja minä ja opetettavina olivat Juspe, Kari ja Janne. Kuten sanottu emme olleet arkalasta kotoisin vaan haimme vauhtia heti huipulta asti. Iso-Ylläs on Suomen pisin, korkein ja jyrkin laskettelurinne ja Äkäslompolon Kirstu & Kanootti Suomen vilkkain hautaustoimisto, mutta kummasti aloittelijatkin oppivat kuviot, kun sai valita joko käännöksen tai murskautumisen. Karin laskettelua rajoitti se, että joku oli heti lippuluukulla ottanut hänen suksensa ja jättänyt omansa tilalle. Vaikeutena oli kahden numeron ero monojen koossa ja vieraitten suksien säätövaran puuttuminen. Lopulta hän vuokrasi uudet sukset. Uimahyppyjen harjoittelu ei ole oikein viisasta sukset jalassa, havaitsi Kari. Myöskin hän huomasi, että jäinen lumi on kovempaa kuin naamat ja laskettelulasien muovi.

Kaikesta huolimatta meissä oli niin paljon näköä ja komeutta, että pari viehkeää laskettelijatarta ihastui minuun ja Kariin. He lähettivät äitinsä (?) puhemieheksi järjestämään treffejä, mutta siitä hiukan lisää myöhemmin.

Koska olimme laketellet etelärinteessä ja linja-auton oli määrä hakea meidät pohjoisrinteen juurelta, nousimme huipulle ja laskimme viimeisen kerran pohjoisen puolelle. Karin täytyi tosin palauttaa suksensa etelän hiihtokeskukseen ja niinpä hän vuorostaan käveli huipun yli, tällä kertaa monot jalassa.

Illalla laskettelijaneitokaisten äiti ajoi pihaan hopeanvärisellä bemarilla, joten minulla ja Karilla ei tietenkään ollut mitään treffejä vastaan. (Varoittava esimerkki sokkotreffien riskeistä) Illalla sai koko leiri täytekakkua. Myös loppusuorituksia käytiin läpi ahkerasti. Mikään näistä ei kuitenkaan kiinnittänyt minun jaa Karin huomiota niin paljoa ettemme olisi siinä sivussa ehtineet huomautella viehätysvoimastamme leirin muille uroille.

16

KESKIVIIKKO 2.3.

Tänä aamuna vietiin ensimmäinen porukka linja-autolla lisämaksua vastaan n.50 km:n päähän Aakenus-tunturin toiselle puolelle. Meidän oli määrä hiihtää noin 30 km Ylläkselle.

Kiipeäminen Aakenuselle oli kovaa touhua ja pysähdyimme aina välillä hengähtämään. Huipulla ei ollut sen helpompaa. Tuuli oli kova ja kylmä ja kiviä oli vaikka muille jakaa (mielellämme olisimmekin jakaneet). Latu lähti melkein saman tien laskeutumaan alaspäin autiotuvalle nimeltä Porokämppä. Kokoa kämpällä oli 2x3 m ja oven korkeus oli 1,3 m. Porokämpältä nousimme taas kerran Aakenukselle (ja arvaa harmittiko). Huipulla tuuli edelleenkin ja luisto oli "onneksi" minimissä.

Aakenuksen toisella laidalla alkoi taas luistoa löytyä, kun laskeuduimme puurajan alapuolelle. Latu oli lähes olematon ja puut ilkeitä. Ne hyppivät eteen ja taklailivat. Eräs kuusi oli niin hävytön, että hyppäsi suoraan minun eteeni ja katkaisi minun sukseni juuri siteen kohdalta (ja arvaa naurattiko).

Seuraavat pari sataa metriä hiihdin yhdellä suksella kunnes Juspe keksi teipata katkenneen suksenkärjen eristysnauhalla minun monooni. Hiiri oli sillä aikaa hiihtänyt jo muitten kanssa Pyhäjärven kämpälle ja toi sieltä minulle suksen.

Pyhäjärven kämpältä muut jatkoivat latua pitkin, mutta minä liftasin huoltoporukan moottorikelkkaan. Minä sainkin luxuspaikan halkopinon päältä perävaunusta. Vaihtia oli noin 40-50 km/h ja pyrytystä riitti. Mutta kun irtikään ei uskaltanut päästää niin pakostahan siinä pysyi. Tästä sanoinkuvaamattomasta urheudesta miehet suostuivat heittämään minut auto laan Äkäslompolon Jounin kaupalle. Näin minä olin pari tuntia ennen muita perillä, vaikka minulla oli suksi poikki. Se on sisua se !

Illalla valmistauduimme Riemuliiteriin lähtöä varten. Riemuliiteri on paikallinen tanssipaikka ja disco. Vähävaraiset ja -ikäiset jäivät kämpälle Unskin kanssa tutustumaan erilaisiin eksoottisiin nuotiotyyppeihin. Perillä Riemuliiterissä saimme ultraviolettivalossa näkyvän leiman käteemme ja pääsimme sisään. Kari ja minä olimme kyllä melko pettyneitä vai pitäisikö sanoa järkyttyneitä, sillä ~~näkyvänn~~ saimme kuulla millaisia meidän sokkotreffityttömme olivat. Päätimme pysyä tiukasti omassa porukassa. Muutoin tunnelma oli lämmin ja ystävällinen, vanhoja tansseja oli yhtälailla kuin discomusiikkiakin. Jostain kumman syystä järjestäjät olivat valinneet samat listahitit, jotka me olimme kuulleet jo linja-autossa kahteenkymmeneen kertaan. Hauskimpana kokemuksena mieleen jäi viimeisen valssin pokoilu.

TORSTAI 3.3.

Torstai meni jokseenkin lähtötunnelmissa. Minä en sattuneesta syystä voinut lähteä niiden kyltymättömien mukaan, jotka vielä lähtivät hiihtämään. Niinpä minä jäin kämpälle tenttaamaan I-luokan suorittajilta ensiaputaitoja. Eipä tekisi mieli jäädä heidän uhrikseen onnettomuuspaikalla.

Yleensä ohjelma sujui mukavanlaisesti. Kämppää siivottiin, tavaroita pakattiin ja kaikenlaista tarpeellista ja tarpeetonta puuhailtiin. Hiihtäjien palattua söimme vielä hernekeittoa ja valmistimme kämpän jättökuntoon sekä pakkasimme kamat linja-autoon. Matka sujui yllättävän rauhallisesti. Reipas ulkoilmaelämä oli tehnyt tehtävänsä. Porukka nukkui niin sikeästi, etteivät edes videopelit olleet käytössä, mikä oli jo suoranainen ihme.

PERJANTAI 4.3.

Saavuimme etelään turvallisesti, vaikka jokaisella olikin vatsassaan annos hernekeittoa. Aamutokkurassa autoon tosin unohtui osa tavaroista, mutta eivätköhän nekin vähitellen löydä oikeat omistajansa. Loppu hyvin - kaikki hyvin.

Olli Tyrkkö

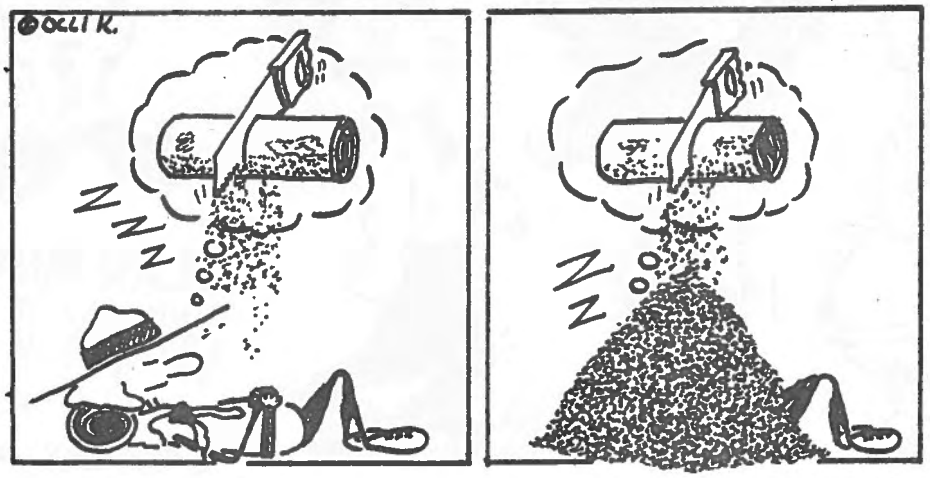

Sirenix ja YLVIT

SIRENIX SIKAILEE

JOITAKIN YLVILÄISIÄ...

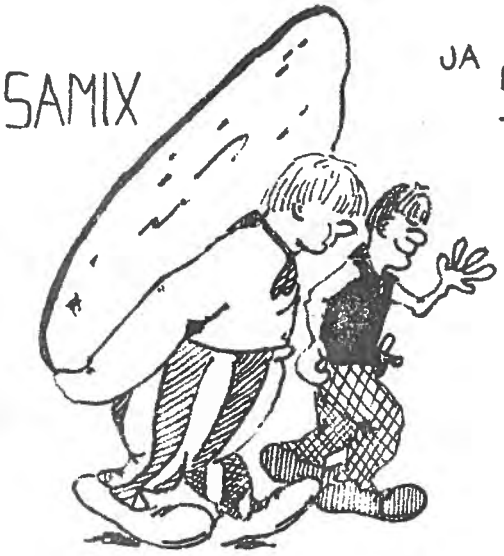

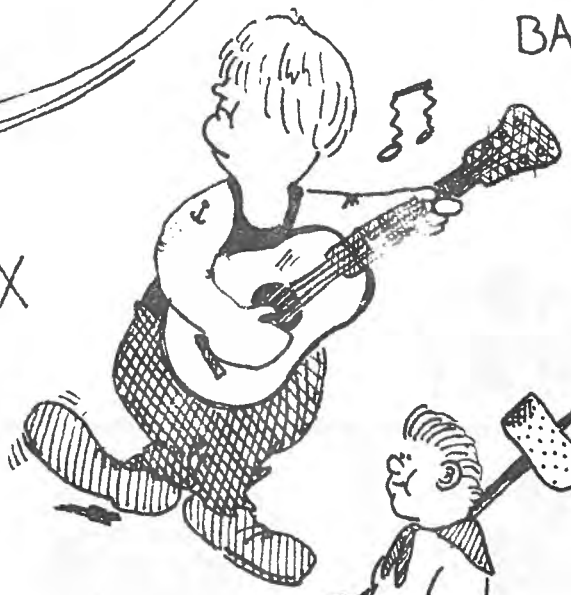

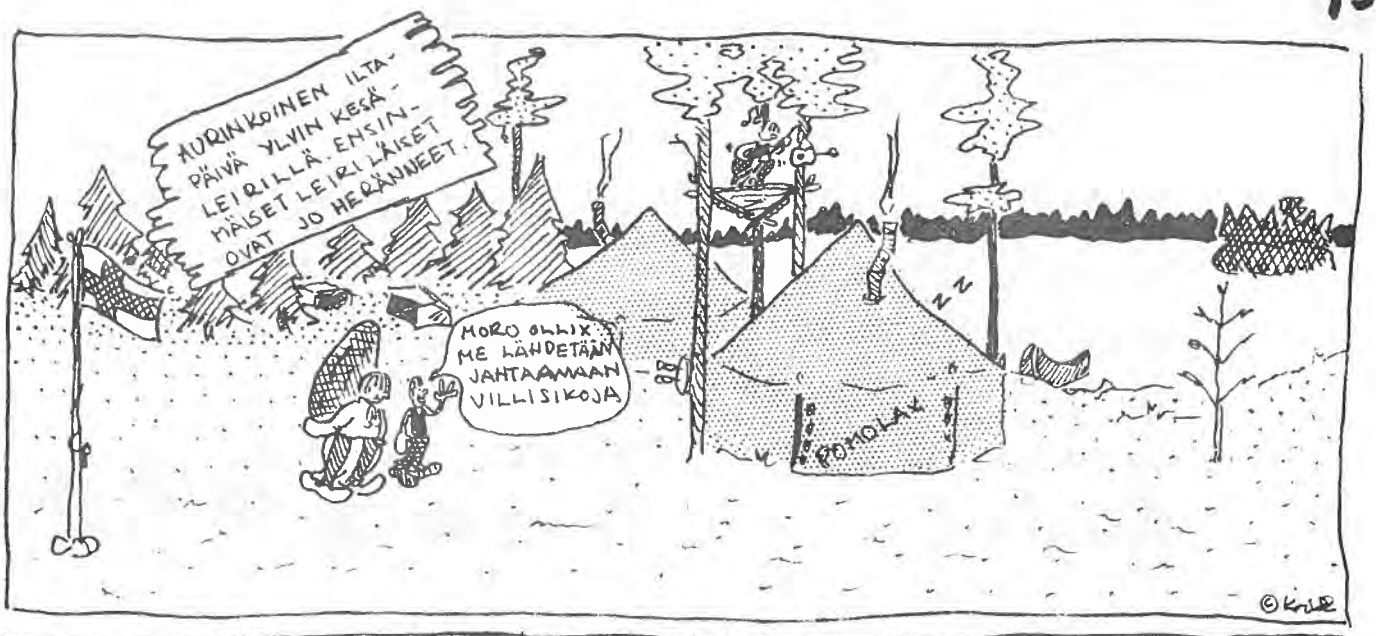

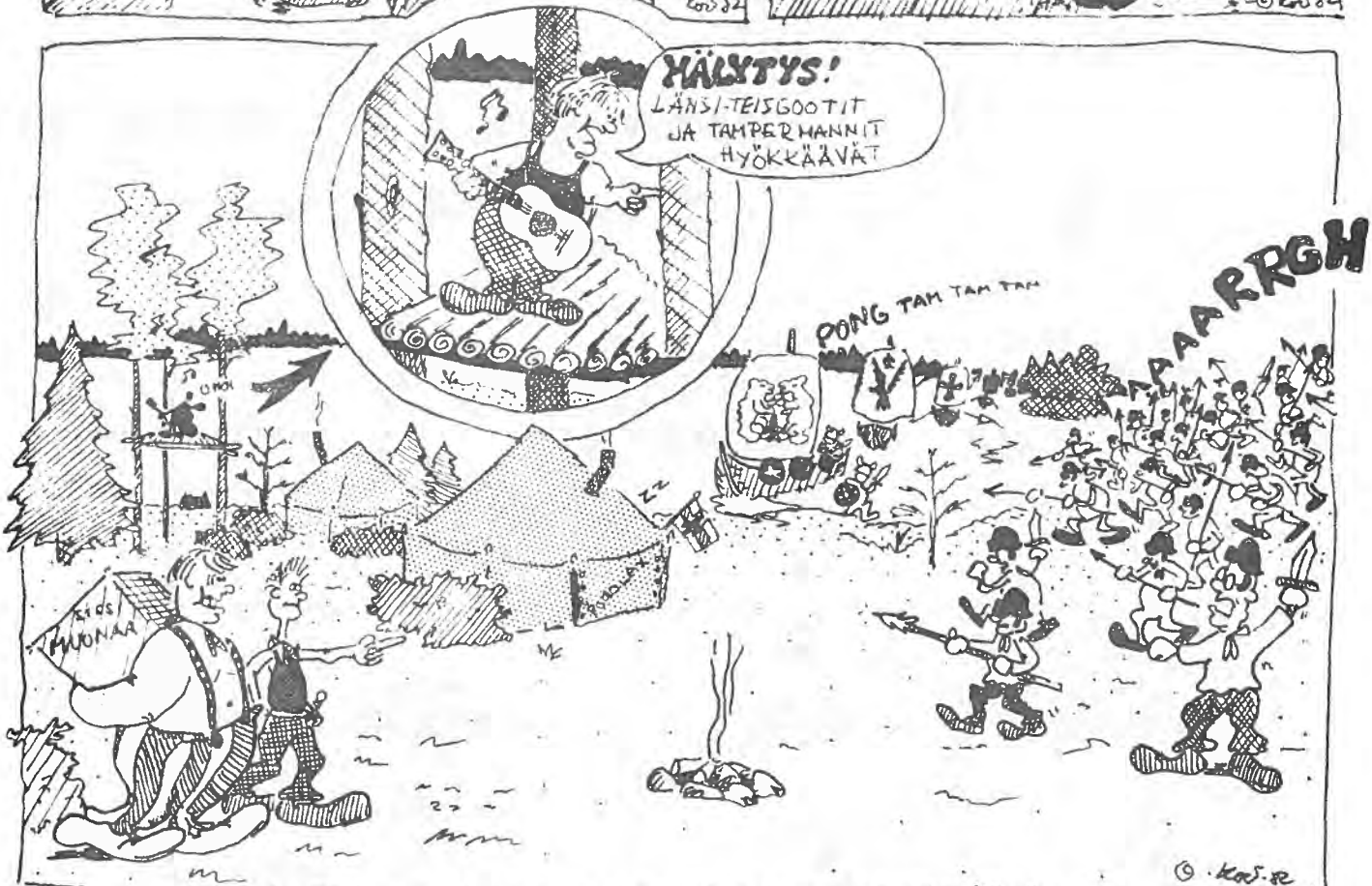

MITEN YLVILÄISTEN NYT KÄY? PALAAKO PISPAK AJOISSA? KESTÄÄKÖ MALIXIN POLVI?
OSAAKO BARDI SOITTAA? KUKA ON HYÖKKÄYKSEN TAKANA? HERÄÄKÖ JUHAX ENNEN KUIN ON LIIAN HYÖHÄISTÄ? TÄMÄ KAIKKI SELVIÄÄ ENSI YLVÄISYSTÄ

JÄLKIÄ LUMESSA

Talvella on idioottihelppoa seurata eläinten liikkeitä, kiitos lumen. Jotteivat kokonaan pääse unohtumaan, kuka on hangella käppäillyt, niin var så god: jälkiä lumessa.

Tämä on jänis

Orava

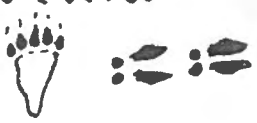

Hirvi

Kettu

Kärppä

Karhu

Enkeli

Ihmissusi

Malinen

Satelliitti

Karvaooppeli

Matti Nykänen

Röyskö tai

Seppänen

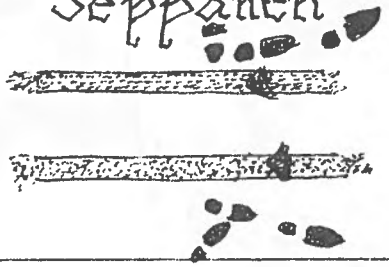

Arto V.

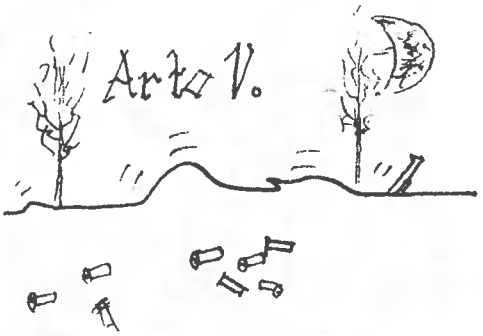

STADILAISET

Mitä sisältää reissumiehen reppu?

Reissumiehen pahin vihollinen on yleensä liian huolehtivainen äiti, joka saa mahtumaan rinkkaan aivan käsittämättömän paljon kamaa. Pakkaa reppusi itse ja koita käyttää terveettä maalaisjärkeä, kun valitset tarvittavia kamoja. Esimerkiksi varapatterit painavat kuin synti, joten funtsi tuletko tarvitsemaan niitä lainkaan. Ruoka on yleensä se pahin sauma. Motto olkoon: mitään syötävää en tuo takaisin. Parin reissun jälkeen alkaa sopiva muona määrä varmasti hahmottua itse kullekin. Toinen murheen kryyni on vaatetus. Motto olkoon: yhdet päälle, yhdet reppuun (kun reissu on lyhyt). Tottakai vaatteet kastuvat ja likaantuvat, mutta kyllä ne myös täytyy oppia kuivaamaan ja pesemään. Kesä kuivaa minkä kastelee ja talvella kuivaa nuotio tai kamiina. HUOM! metsäkeikka ei ole muotinäytös: meikit, dödöt ym. tarpeeton pysyköön kotona, sillä saippua on kaiken A ja O. Talvella tulee kenkien olla a) talvikengät (lapikkaat), jos pakkasta yli -5°C b) kumisaappaat muulloin! Talvikenkiin sipaiset kunnon saapasrasvan, eikä mitään lankkia! Kaksia kenkiä ei talvella mukana kanneta! Lenkkarit ovat hyvät olemassa esim. kesäleireillä, mutta haikille niillä ei sitten lähdetä! Saappaiden tulee olla pitkävartiset (Nokian kontiot ylivoimaiset). Järkevä ihminen ostaa kunnon tamineet ja vielä kotimaiset. Hyvä yleensä maksaa, mutta ovat kyllä hintansa arvoiset ja painonsa kultaa, kun tarvitaan. Esimerkiksi untuvatakki on loistava keksintö pakkassäille, kunhan siinä on vain tarpeeksi pituutta (Pintamateriaali on ratkaisevaa). Kaula tulee suojata! Vaatetus aina sään mukaan. Talvella kuoriutuu liika vaate pois alta aikayksikön, kun liikutaan ja sitten tuleekin kylmä, kun pysähdytään. Käytä järkeäsi ja kysy niitä, jotka jo tietävät!

ORAVAPOSTI II

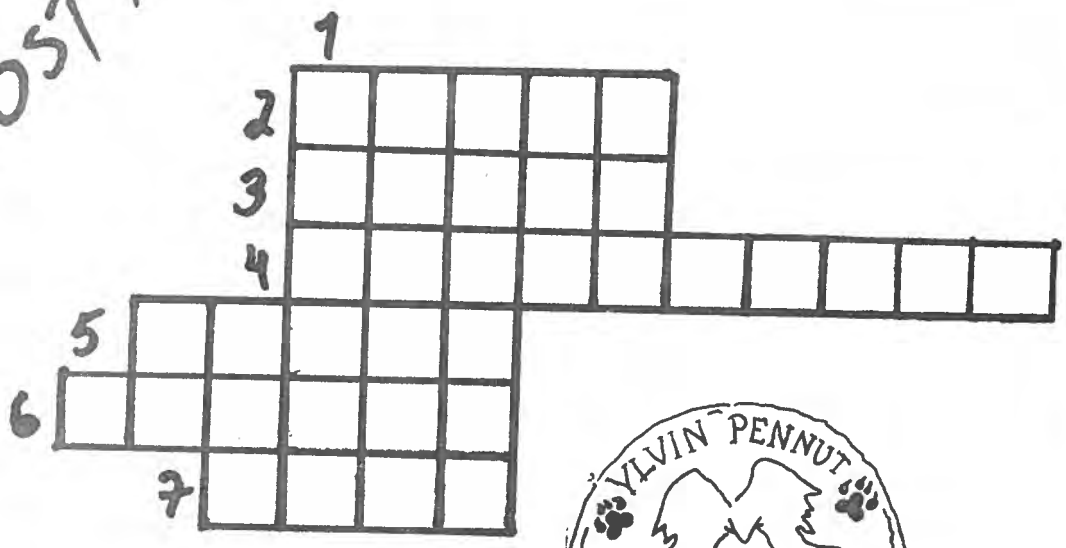

1. NUKKUMISPAIKKA LEIRILLÄ
2. LAPSEN SUUSSA
3. TYTÖN NIMI
4. LÄÄNI POHJOISESSA
5. SIENI
6. JOULUPUKIN APULAINEN
7. HEVOSEN NÄKÖINEN ELÄIN

JUSSI KOSKINEN
JUSSI LAUKKANEN
ANTTI TIKKINEN

MIKA KUUSINEN

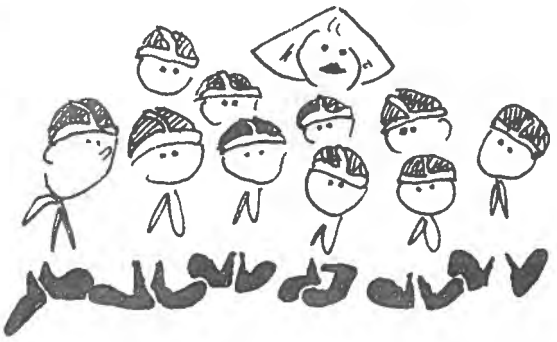

SUDENPENTUJEN RETKI
21.10.1982

NIMENI ON HANNU. LEIRILLÄ OLO HURJANMUKAVAA. VARSINKIN SILLOIN KUN VOITIMME JALKAPALLOSSA. SAIN KYLLÄ KAKSI HAAVAA. ILTANUOTIOLLA PAISTOIMME LETTUJA. TULOSSA JA LÄHDÖSSÄ OLI KOVA HÄSSÄKKÄ SÖIMME MYÖS RUOKAA. LEIRILLÄ OPIMME PALJON TÄRKEITÄ ASIOITA. OHJELMASSA OLI MYÖS LIPUN NOSTO JA LASKU. LEIRI ONNISTUI MIELESTÄNI HYVIN VAIKKA SIELLÄ OLIHIEMAN MÖLISIÖITÄ. LEIRILLÄ OLI HYVÄ VEILINKI.

Hannu

Sivu(n)persuna

OSA

VESA MÄKINEN 19 v.

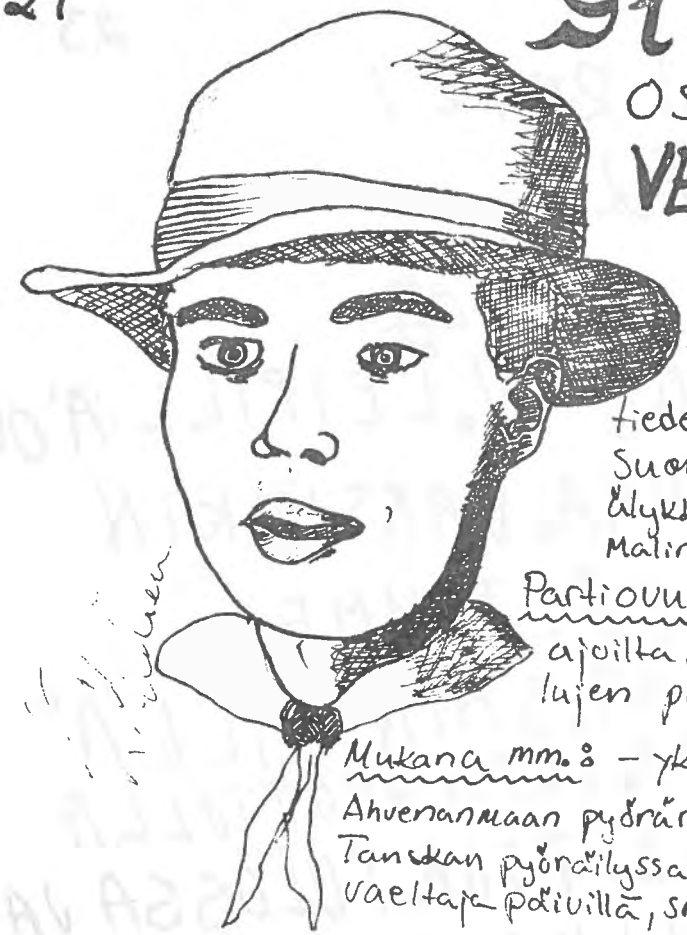

Tittelit: partionjohtaja, kaluston hoitaja jne...

Taiteilijanimi: VEKA MALINEN, josta tiedetään, että se syntyi yläasteella erään Suomen aineen kirjoituksessa. Vesa sai älykkyyden puuskan ja singneerasi: Veka Malinen 7b.

Partiovuosia: Mukana alusta asti koskelan ajoilta. Karhu-vartion legendaaristen seikkailujen päätähti. (Lue vuoden -79 keltainen Ylväisy)

Mukana mm.: - yksi mökkihöperöistä (Ylväisy 1.-81), karelia-79 Ahvenanmaan pyöräretkellä osan aikaa Luopajärven kanssa, Tanskan pyöräilyssa -82, kesä- ja talvileirit, kouvolassa vaeltaja päivillä, srk:n kerhonjoht, vihje päivillä jne.....

Harrastaa: Fiat 128 onneton omistaja, tyttöjä, syömistä (useita voittoja leirien syöntikilpailussa!), ilmaisia herjoja, nukkumista, urheilua esim. entinen kovatasoinen korkeushyppääjä, ahkera lapin kävijä, perjantai-iltoja kampungilla, sivutoimi TKA:lla!

Avuja ja heikkouksia: Tytöt, ruoka, [redacted] ← SENSUROITU, nukkuminen (silloinkin kun sitä ei huomaa!), raskas kaasujalka, legendaarinen järjenjuoksu, Härmän travolta, hyvä huumorintaju (kysykää vaikka pispalta!), hyvä nurmikon leikkaaja ja matonpesijä (kun hinnoista sovitaan), ym.....

Ruokailutottumukset: Syö kaikkea liikkuvaa ja liikkumatonta taivaan ja maan väliltä (hernekeitto saa aikaan meteorismia!)

HUOM! ON UHANALAISTEN ELÄINTEN LISTALLA!

Kohdeltava: Ymmärtäväisesti (kaikki eivä ole samanlaisia), huumorintajuttomat KIERTÄKÄÄ KAUKAA!!, Selitä kaikki aina kahdesti tai useammin ja kun posket alkavat punoittaa ja silmiin ilmestyy hurja kiihko, on Veka ymmärtänyt. Hermostun vain tietyistä henkilöistä.

KAIKEN KAIKKIAAN TUTUSTUMISENARVOINEN LUONNONOIKKU

Ensi numerossa:
Olli "Cube" Tyrkkö

METSÄÄN EKSYNYT MUUKALAINEN
Y.T.
THE YLVI-TERRESTRIAL
HERÄTYS!! ULKONA LIIKKUU JOKU!
HÖH! JUISKA JA KUUTIO SIELLÄ VAAN RYÖMII
NAPATAAN NE
ON RAUHALLINEN ILTA VARTION YÖ-RETKELLÄ, ÄKKIÄ KIPINÄMIKKO HERÄÄ OUTOON ÄÄNEEN...
© kovi-83

ONKO TUO PISPA!
RÖH RÖH
kovi-83

AARGH
POJAT! KUUTIO ON TAAS LEIKKINYT PETROOLILLA
© kovi-83

ALIEN??
kovi-83

MYÖHEMMIN
SIITÄ TULIKIN HYVÄ KIPINÄMIKKO
kovi-83

SAMAAN AIKAAN
SIKA HYVÄ JIPPO
HEH,HEH. PELOTELLAAN VÄHÄN POIKIA UUSILLA ET-MASKEILLAMME
© kovi-83

kovi-83

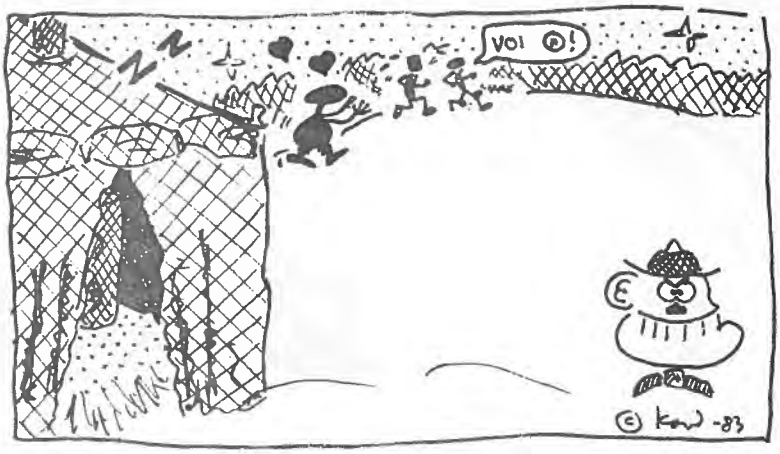
VOI ☮!
© kovi-83

TÄMÄN LEHDEN OMISTAA: